

N:o 161

Porotalouslaki

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 1990

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku**Yleiset säännökset****1 §***Lain tarkoitus*

Porotaloutta harjoittavien henkilöiden toimeentulomahdollisuuksien ja elinolosuhteiden parantamiseksi sekä paliskuntien toiminnan tukemiseksi annetaan rahoitustukea ja suoritetaan muita toimenpiteitä siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §*Soveltamisalue*

Tätä lakia sovelletaan poronhoitolaissa (444/48) tarkoitetulla poronhoitoalueella.

3 §*Tuen saamisen henkilökohtaiset edellytykset*

Tämän lain mukaisista toimenpiteistä voi päästä osalliseksi henkilö, joka saa pääasiallisen toimeentulonsa porotaloudesta ja joka, siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään, on iältään, taloudelliselta asemaltaan, olosuhteiltaan sekä henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan sellainen, että hänen tukemistaan on pidettävä tarkoituksenmukaisena. Asetuksella säädetään tarkemmin myös siitä, milloin henkilön voidaan katsoa saavan pääasiallisen toimeentulonsa porotaloudesta.

Hallituksen esitys 144/89
Maa- ja metsätalousvaliok. miet. 15/89
Suuren valiok. miet. 184/89

Tämän lain mukaisista toimenpiteistä ei voi päästä osalliseksi sellainen henkilö, jonka omat ja puolison muusta kuin luontaiselinkeinolaissa (610/84) tarkoitetun ammatin harjoittamisesta saamat kokonaistulot ovat valtioneuvoston vahvistamaa määrää suuremmat.

Mitä 2 momentissa on säädetty puolisoista, sovelletaan myös avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa jatkuvasti eläviin henkilöihin, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on yhteinen lapsi.

4 §*Etuuksien antaminen useille yhteisesti*

Siitä, milloin tässä laissa tarkoitettua etuutta saadaan antaa useille henkilöille yhteisesti, säädetään asetuksella. Kaikkien yhteisomistajien ei tarvitse täyttää 3 §:ssä tarkoitettuja edellytyksiä. Aviopuolisot ja 3 §:n 3 momentissa tarkoitettut avioliitonomaisissa olosuhteissa elävät henkilöt katsotaan kuitenkin yhdeksi henkilöksi.

5 §*Työttömyyskorvauksen rajoittaminen*

Henkilölle, joka on tämän lain nojalla saanut rakennusavustusta asuinrakennuksen rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten, ei saa viitenä vuotena sanotun etuuden myöntämisestä lukien antaa työttömyysturvain lain (602/84) mukaista työttömyyskorvausta.

Valtioneuvosto voi, milloin siihen on erityistä aihetta, myöntää tiettyinä aikoina poikkeuksia 1 momentin säännöksestä.

6 §

Porotaloustita

Porotaloustitalla tarkoitetaan yhden tai useamman samalle omistajalle kuuluvan porotalouden harjoittamiseen soveltuvan tilan tai tilanosan muodostamaa kokonaisuutta. Porotaloustitilana voidaan pitää myös rakennuskelpoista tonttia. Tilanosalla tarkoitetaan tilan määräosaa ja määräälaa.

7 §

Soveltamisalaa koskevat rajaukset

Jos tilalla harjoitettava varsinainen tai erikoismaatalous vaatii keskimäärin suuremman työpanoksen kuin 1 000 miestyötuntia vuodessa, ei tämän lain mukaisia toimenpiteitä saa kohdistaa tällaisen tilan omistajan hyväksi.

Tätä lakia ei sovelleta hankkeeseen tai toimenpiteeseen, jota on tuettu luontaiselinkeinolain tai kolttalain (611/84) nojalla.

Jäljempänä mainituin poikkeuksin ei tämän lain mukaisia toimenpiteitä saa myöskään kohdistaa porotilalaissa (590/69) tarkoitettun porotilan tai sanotun lain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettun tilan taikka tilan, jota varten on annettu mainitun lain 19 tai 20 §:n mukainen rakennus- tai lisärakennuspalkkio, omistajan tai haltijan hyväksi.

2 luku

Maan hankkiminen ja käyttäminen

8 §

Maan hankkiminen

Tämän lain tarkoituksiin voidaan hankkia maata ostamalla ja vaihtamalla tiloja, tilanosia, osuuksia ja oikeuksia. Lisäksi tämän lain tarkoituksiin voidaan käyttää porotilalain sekä maatilalain (188/77) tarkoituksiin muulla tavoin kuin oikeudesta hankkia maa- ja metsätalousmaata annetun lain (391/78) nojalla hankittua maata.

9 §

Ostomenettely

Hankittaessa maata tämän lain tarkoituksiin ostamalla ja vaihtamalla noudatetaan soveltuvien osin, mitä maatilalain 12, 13, 15 ja 16 §:ssä

on säädetty, kuitenkin niin, että ostosta päättää asianomainen maatalouspiiri.

10 §

Maan käyttäminen

Maan käyttäminen tapahtuu antamalla porotaloustitiloihin lisäalueita sekä muita porotalousammatin harjoittamisen kannalta tarpeellisia alueita, osuuksia ja oikeuksia. Lisäaluetta voidaan antaa myös tilan määräälaan ja sellaiseen määräosaan, jota vastaavaa tilusalaan hallitaan kirjallisen sopimusjaon perusteella.

Lisäaluetta voidaan antaa niin paljon, että hakijan metsän vuotuinen kestävä hakkuumäärä on enintään 75 kiintokuutiometriä.

11 §

Maan käyttäminen muihin tarkoituksiin

Jos hankittua omaisuutta ei tarvita tämän lain tarkoituksiin, voidaan se käyttää maatilalain tarkoituksiin taikka käyttää muihin tarkoituksiin noudattaen, mitä oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia annetussa laissa (687/78) on säädetty.

12 §

Käyttösuunnitelmatoimitus

Hankittua maata koskevan käyttösuunnitelman laatii maatilalaissa tarkoitettu suunnittelu-toimikunta maatalouspiirin tai, jos kysymys on maasta, joka on hankittu maatilalain tarkoituksiin, maatilahallituksen määräyksestä käyttösuunnitelmatoimituksessa, jota koskevasta menettelystä säädetään tarkemmin asetuksella.

Käyttösuunnitelma voidaan laatia ilman suunnittelu-toimikuntaa, jos 1 momentissa tarkoitettun määräyksen antanut viranomainen katsoo, ettei suunnitelman laatiminen toimikunnan toimesta ole tarpeen. Tällöin noudatettavasta menettelystä säädetään niin ikään tarkemmin asetuksella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua käyttösuunnitelmaa laadittaessa on maatilalain 9 §:n 1 momentissa tarkoitetuista kunnanvaltuuston suunnittelu-toimikuntaan valitsemista jäsenistä vähintään yhden oltava saamelaisyntyinen, milloin käyttösuunnitelma koskee Enontekiön, Inarin, Utsjoen tai Sodankylän kunnassa olevaa maata. Sanottu koskee myös hänen varamiestään.

13 §

Käyttösuunnitelman sisältö

Käyttösuunnitelmasta on käytävä selville muodostettavat lisäalueet sekä niistä maksettavat hinnat, ne henkilöt, joille lisäalueet on tarkoitettu myytäväksi, lisäalueiden hintojen maksuehdot sekä tarvittaessa ehdotus omaisuuden käyttämisestä muuhun kuin tämän lain tarkoituksiin.

Mitä 1 momentissa on säädetty lisäalueista, noudatetaan soveltuvin osin myös 10 §:ssä tarkoitettuihin muihin alueisiin sekä osuuksiin ja oikeuksiin.

14 §

Omaisuuuden hinta

Edellä 13 §:ssä tarkoitetuksi hinnaksi määrätään se paikkakunnan käypä hinta, joka omaisuudelle on katsottava olevan siihen tarkoitukseen käytettynä, mihin se luovutetaan.

Hinnan määräämistä varten on laadittava tilusselitelmä ja arviokirja.

15 §

Käyttösuunnitelman vahvistaminen

Käyttösuunnitelma on alistettava maatalouspiirin vahvistettavaksi. Milloin maatalouspiiri katsoo, ettei käyttösuunnitelma ole asianmukainen, tai milloin käyttösuunnitelmaan tyytymättömän asianosainen on tehnyt sitä vastaan muistutuksen taikka milloin omaisuutta on ehdotettu käytettäväksi muuhun kuin tämän lain tarkoituksiin, käyttösuunnitelma on alistettava maatilahallituksen vahvistettavaksi. Muussa tapauksessa maatalouspiirin päätös on lopullinen.

Asianosaisella tarkoitetaan 1 momentissa henkilöä, joka on käyttösuunnitelmatoimituksessa hakenut lisäaluetta tai 10 §:ssä tarkoitettua muuta aluetta, oikeutta tai osuutta. Käyttösuunnitelmatoimituksessa on asianosainen myös se kunta, jonka aluetta toimitus koskee.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun maatilahallituksen päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

16 §

Maanmittaustoimitukset

Käyttösuunnitelman mukaisten alueiden muodostamisesta tiloiksi sekä tarpeellisista piirajankäynneistä, tilusvaihdoista ja muista

maanmittaustoimituksista samoin kuin niiden vireillepanemisesta ja niiden kustannusten suorittamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä maatilalain 28 sekä 30—34 §:ssä on säädetty.

17 §

Myyminen

Kauppakirjojen laatimisesta ja allekirjoittamisesta, hinnanperimispäätösten tekemisestä osuuksien ja oikeuksien luovutusten osalta, hinnan uudelleen määräämisestä erehdyksen tai omaisuuden arvon olennaisesti muuttumisen johdosta, luovutuskirjan oikeaksi todistamisesta, lainhuudon hakemisesta sekä myyntihinnan, sen koron ja uloshakukulujen panttioikeudesta samoin kuin tämän vuoksi kiinnitysrekisteriä varten tehtävistä ilmoituksista on soveltuvin osin voimassa, mitä maatilalain 43—48 §:ssä on säädetty.

3 luku

Lainat ja avustukset

18 §

Lainat

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoista voidaan maatilalain 50 §:ssä tarkoitetuin tavoin myöntää tämän lain nojalla lainaa:

1) porotalousten tilan ja lisäalueen hankkimista varten (maanostolaina);

2) yhden tai useamman määräosan hankkimista varten porotaloudesta, johon hakijalla on osuus (sisarosuuslaina);

3) porotalouden harjoittamisen kannalta tarpeellisten talousrakennusten rakentamista, laajentamista ja peruskorjausta varten (rakentamislaina);

4) asuinrakennuksen rakentamista, laajentamista ja peruskorjausta varten (asuntolaina);

5) pellon kuivattamista ja salaajittamista varten (perusparannuslaina);

6) sellaisen yksityisen tien, jonka tekemiseen ei voida myöntää avustusta yksityisistä teistä annetun lain (358/62) nojalla, samoin kuin sellaisen tien, jota vain kiinteistön omistajalla tai haltijalla on oikeus käyttää, tekemistä varten (tielaina);

7) vedenhankinta- ja viemäröintilaitteiden rakentamista varten (vesihuoltolaina);

8) porotalousammattissa tarvittavan irtaimiston hankkimista varten (irtaimistolainaa); sekä
 9) sähkövirran saantiin oikeuttavien osuus- ja liittymismaksujen suorittamista sekä sähkövirran hankkimiseen ja jakeluun tarvittavien laitteiden rakentamista varten (sähköistämislainaa).

19 §

Avustukset

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoista voidaan myöntää avustusta 18 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja rakennustöitä (rakennusavustus), 5 kohdassa tarkoitettua salaojittamista (salaojitusavustus), 6 kohdassa tarkoitettua tien tekemistä (tienteoavustus), 7 kohdassa tarkoitettua vesihuollon rakentamista (vesihuoltoavustus) ja 8 kohdassa tarkoitettua irtaimiston hankkimista (irtaimistoavustus) varten.

Avustukset myöntää maatalouspiiri.

20 §

Lainoin ja avustuksin tuettavat tilat

Maanostolainaa ei saa myöntää tilan tai alueen hankkimista varten, jos tilan tai, mikäli kysymys on lisäalueen hankkimisesta, muodostuvan tilan metsän vuotuinen kestävä hakkuumäärä ylittää 75 kiintokuutiometriä. Muitakaan tämän lain mukaisia etuuksia ei saa antaa sanottua suurempaa tilaa varten.

Edellä 18 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua rakentamislainaa ja 8 kohdassa tarkoitettua irtaimistolainaa sekä 19 §:n 1 momentissa tarkoitettua rakennusavustusta muuhun kuin asuinrakennustyöhön ja irtaimistoavustusta saadaan lisäksi myöntää 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tiloja varten.

4 luku

Luotto- ja avustusehdot

21 §

Myyntihinnat

Porotaloustilaan liitettävän lisäalueen myyntihinnan maksuaika on vähintään seitsemän ja enintään 20 vuotta sekä vuotuinen korko kolme prosenttia. Edellä 10 §:ssä tarkoitettujen muiden alueiden sekä osuuksien ja

oikeuksien myyntihintojen maksuaika on enintään viisi vuotta sekä vuotuinen korko kahdeksan prosenttia.

Se osa lisäalueen myyntihinnasta, jota ei ole annettu säännönmukaisin maksuehdoin velaksi, on maksettava kauppakirjaa allekirjoitettaessa tai määräajassa, joka ei saa olla viittä vuotta pitempi kaupantekopäivästä lukien. Mikäli sanottua myyntihinnan osaa ei makseta kauppakirjaa allekirjoitettaessa, on siitä maksettava kahdeksan prosentin suuruista vuotuisia korkoa.

22 §

Lainaehdot

Edellä 18 §:ssä tarkoitettujen lainojen prosentuaalisista enimmäismääristä, takaisinmaksuajoista ja koroista on voimassa, mitä näistä seikoista on maatilalain 53, 65, 67 ja 68 §:ssä tämän lain soveltamisalueella myönnettävien vastaavien lainojen osalta säädetty, kuitenkin niin, että maanosto- ja sisarosuuslainaa voidaan myöntää enintään 85 prosenttia sanotuissa säännöksissä tarkoitettua omaisuuden luovutushinnasta. Sanottujen lainojen takaisinmaksuaika on vähintään seitsemän ja enintään 20 vuotta sekä vuotuinen korko kolme prosenttia.

23 §

Muut luottoehdot

Lainojen myöntämismenettelystä, maksattamisesta, vakuuksista, valtion vastuusta, lainojen ja myyntihintojen takaisinperimisestä, lykkäysten myöntämisestä ja peruuttamisesta sekä lainojen hoitopalkkioiden määräytymisestä, niiden suorittamisesta ja takaisinperimisestä sekä lainojen valvonnasta samoin kuin muistakin lainoitusta ja myyntihintoja koskevista seikoista on tässä laissa säädetyin poikkeuksin soveltuvin osin voimassa, mitä maatilalain 54—58, 60, 65, 66, 70 ja 71 §:ssä on vastaavista lainoista ja myyntihinnoista säädetty.

24 §

Luottojen koron korottaminen

Lisäalueen myyntihinnan sekä muiden lainojen kuin irtaimistolainojen vuotuinen korko voidaan lailla korottaa enintään vastaaviin tarkoituksiin annetuista ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perittävän koron suuruiseksi.

25 §

Rakennuspaikalla suoritettavat tarkastukset

Rakennuspaikalla suoritettavista tarkastuksista sekä niistä rakennuttajalta perittävistä maksuista on voimassa vastaavasti, mitä maatilalain 61—63 §:ssä on säädetty.

26 §

Avustukset

Avustusten prosentuaalisista enimmäismääristä säädetään tarkemmin asetuksella. Avustus voi olla enintään 40 prosenttia, tieteko- ja vesihuoltotöiden osalta kuitenkin enintään 60 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Milloin avustuksen ohella myönnetään myös lainaa, saa avustuksen ja lainan yhteismäärä kattaa mainitut kustannukset kokonaisuudessaankin.

Avustusten takaisinperimisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä maatilalain 77 §:n 1 momentissa on säädetty.

Oikeutta tämän lain mukaiseen avustukseen ei saa ulosmitata.

5 luku

Paliskuntien tukeminen

27 §

Rakennustöiden tukeminen

Paliskunnalle voidaan myöntää avustusta paliskunnan toimesta suoritettavien poronhoidon kannalta välttämättömien este-, merkintä-, erotus-, syöttö-, laidun- ja suoja-aitojen sekä teurastamoiden rakentamisesta ja perusparantamisesta aiheutuviin kustannuksiin (rakennusavustus).

Paliskunnalle voidaan myöntää avustusta myös

1) erotusaidoille ja teurastamoille johtavien teiden rakentamisesta ja peruskorjauksesta aiheutuviin kustannuksiin (tietekoavustus);

2) teurastamoissa tarvittavien vedenhankinta- ja viemäröintilaitteiden hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin (vesihuoltoavustus); sekä

3) sähkövirran saantiin oikeuttavien osuus- ja liittymismaksujen suorittamista sekä sähkö-

virran hankkimiseen ja jakeluun tarvittavien laitteiden rakentamista varten (sähköistämisyavustus).

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua avustusta voidaan myöntää enintään 80 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Tämä laki ei koske valtakunnan rajalle rakennettavia esteaitoja eikä niiden kunnossapitoa.

28 §

Irtaimistoavustukset

Paliskunnalle voidaan myöntää irtaimistoavustusta siirrettävien, poronhoidon kannalta välttämättömien aitojen, sähkö- ja vesihuoltoyksiköiden, teurastamoyksiköiden ja työmaa-asuntojen sekä siitosporojen ja muun maatalahallituksen tarpeelliseksi katsoman poronhoidon kannalta välttämättömän irtaimiston hankinnasta aiheutuviin kustannuksiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua avustusta voidaan myöntää enintään 60 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

29 §

Avustuksen myöntäminen

Edellä 27 ja 28 §:ssä tarkoitettut avustukset myönnetään maatilatalouden kehittämisrahaston varoista. Avustuksen myöntämisestä säädetään tarkemmin asetuksella.

6 luku

Erinäiset säännökset

30 §

Kehittämisrahaston varojen käyttäminen

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä niiden käyttämisestä on edellä säädetty, käyttää tästä laista aiheutuviin seuraaviin menoihin:

1) maan ja muun omaisuuden ostamiseen;

2) hankitun omaisuuden hoitamiseen ja kunnostamiseen;

3) lainoituksesta aiheutuviin hoitopalkkio- ja muihin menoihin; sekä

4) porotalouden kehittämistoimintaa koskevien tutkimusten ja selvitysten suorittamiseen.

31 §

Omistusoikeuden rajoitukset

Oikeustoimi, jolla ilman maatilahallituksen lupaa luovutetaan lisäaluetta antamalla muodostettu porotaloustila taikka sen osan omistus- tai vuokraoikeus, on mitätön. Ilman maatilahallituksen lupaa ei tällaista tilaa myöskään saa osittaa tai jakaa. Milloin saajana tulisi olemaan henkilö, joka 3 §:n mukaan ei ole tukemiskelpoinen ja joka ei ole vakituisesti asunut viimeistä viittä vuotta 2 §:ssä tarkoitulla alueella, saa kyseisen luvan myöntää vain erityisistä syistä.

Edellä 1 momentissa säädetty rajoitukset ovat voimassa 15 vuotta siitä päivästä lukien, jona lisäalueesta tehty kauppakirja on allekirjoitettu. Rajoitusten estämättä on tilan kiinnittäminen muun oikeuden kuin vuokraoikeuden vakuudeksi ja muu pantiksipano velan maksamisen vakuudeksi sekä ulosmittaus ja pakkohuutokaupalla myyminen sallittu. Maatilahallitus voi, milloin siihen on erityisiä syitä, vapauttaa tilan tai sen osan 1 momentissa säädettyistä rajoituksista. Kyseisten rajoitusten merkittämisestä maarekisteriin sekä niitä koskevista ilmoituksista säädetään asetuksella.

Maatilahallitus voi liittää tässä pykälässä tarkoitettua lupaa ja vapauttamista koskevaan päätökseen ehdon, että tämän lain mukainen laina tai myyntihintasaaminen on kokonaan tai osittain heti maksettava takaisin korkoineen. Jos tilaa varten on myönnetty tämän lain mukainen rakennusavustus eikä sen myöntämisestä ole kulunut 15 vuotta, voidaan päätökseen liittää myös ehto, että sanottu avustus tai osa siitä on heti maksettava takaisin.

32 §

Eräät lisäehdot

Milloin tämän lain nojalla maata, luottoa tai rakennusavustusta saanut henkilö tai hänen oikeudenomistajansa tai, jos heitä on useita, kukaan heistä ei ole kolmeen vuoteen vakituisesti asunut asianomaisella porotaloustilalla, voidaan tilaa rasittava jäljellä oleva valtion tai luottolaitoksen saaminen kokonaan tai osittain ja, sikäli kuin 15 vuotta ei ole kulunut avustuksen myöntämisestä, myös sanottu avustus tai osa siitä määrätä heti takaisin maksettavaksi. Edellä sanottu on vastaavasti voimassa myös, milloin porotaloustila, joka ei ole 31 §:ssä tarkoitettujen rajoitusten alainen, tai sen osa

on luovutettu muulle kuin maatilahallituksen hyväksymälle henkilölle.

Kauppa- ja velkakirjoihin sekä rakennusavustuksen myöntämistä koskeviin päätöksiin on otettava 1 momentin säännöksen mukainen ehto. Kauppa- ja velkakirjoihin voidaan ottaa saamisen irtisanomisen sekä kauppa- tai lainaehdoissa ehkä sovitun sakkokoron maksettavaksi määräämisen uhalla noudatettavaksi muitakin ehtoja, jotka koskevat tilan tai alueen käyttämistä, saamisen perimisen turvaamista ja lainan käyttöä, sekä muita tarpeelliseksi katsottavia ehtoja.

Edellä 31 §:n 3 momentin ja tämän pykälän nojalla takaisin perittäväksi määrätystä saamisen pääomasta ja avustussummasta on suoritettava päätöksen antamisesta tai, jos irtisanominen tapahtuu 1 momentin viimeisen virkkeen nojalla, omistusoikeuden siirtymisestä lukien kahdeksan prosentin suuruista vuotuista korkoa.

33 §

Pakkohuutokauppa

Pakkohuutokaupasta valtiolle lunastettu porotaloustila tai sen osa voidaan sen estämättä, mitä pakkohuutokaupalla myytävien kiinteistöjen lunastamisesta valtiolle annetun lain (23/38) 7 §:ssä on säädetty, käyttää tämän lain tarkoituksiin sekä tällöin myös antaa entiselle omistajalle tai hänen puolisolleen taikka heidän tai jommankumman heistä perintökaaren (40/65) 2 luvussa tarkoitettulle sukulaiselle, otolapselle tai kasvattilapselle taikka tällaisen henkilön puolisolle, vaikka tämän lain 3 §:ssä säädettyjä edellytyksiä ei olisikaan olemassa. Lunastetun tilan käyttämisessä voidaan soveltuvin osin noudattaa, mitä edellä mainitun lain 7 §:n 3 ja 4 momentissa on säädetty. Tällöin ensin mainitun momentin nojalla muodostettavaan asuntotilaan ja -tonttiin sovelletaan muutoin, mitä tämän lain nojalla on voimassa porotaloustilasta. Edellä tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös tämän lain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettussa suhteessa entiseen omistajaan olevaan henkilöön.

34 §

Viittaussäännös

Valtion vapaudesta olla suorittamatta kunnallis- ja kirkollisveroa, käyttösuunnitelmaa laadittaessa sattuneen erehdyksen korjaamises-

ta, tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittavien henkilöiden virkavastuusta, valtiota koskevista maksu- ja muista helpotuksista oikeudenkäynti-, lainhuuto- ja kiinnitysasioissa sekä saamisten etuoikeudesta on vastaavasti voimassa, mitä maatilalain 78—82 §:ssä on säädetty.

35 §

Porovahingot

Tässä laissa tarkoitettun porotaloustilan omistajalla ei ole oikeutta saada korvausta porojen tekemistä vahingoista.

36 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Maatilahallitus voi antaa tätä lakia sekä 1 momentin nojalla annettavaa asetusta tarkentavia määräyksiä lainojen, avustusten ja muiden tässä laissa tarkoitettujen etuuksien myöntämisestä.

7 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

37 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1990 ja sillä kumotaan 19 päivänä syyskuuta 1969 annettu porotilalaki (590/69) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän lain mukaisia etuja koskevia päätöksiä voidaan tehdä vuoden 1999 loppuun asti.

38 §

Siirtyvä omaisuus

Porotilalain tarkoituksiin hankittu omaisuus, jonka käytöstä ei ennen tämän lain voimaantuloa ole määrätty tai joka vapautuu sanotun lainsäädännön mukaisesta käyttötarkoituksesta, katsotaan hankituksi tämän lain tarkoituksiin.

39 §

Rakennuspaikka

Paliskunta, joka porotilalain mukaisella hal-

lintoikeudella hallitsee rakennuspaikka-alueita, voi maatilahallituksen suostumuksella vaihtaa sijainniltaan epätarkoituksenmukaisen tai sijainniltaan tarpeettomaksi käyneen rakennuspaikka-alueen metsähallintoviranomaisen osoittamaan porotalouden harjoittamisen kannalta soveliaaseen paikkaan. Jos paliskunnan omistamia rakennuksia ei siirretä alueelta kahden vuoden kuluessa maatilahallituksen suostumuksesta lukien, omistusoikeus rakennuksiin siirtyy valtiolle.

40 §

Eräät porotilalakia soveltaen suoritettavat toimenpiteet

Tämän lain voimaan tullessa porotilalain nojalla vireillä olevien asioiden osalta noudatetaan aikaisemman lain säännöksiä.

Porotilalain nojalla tilasta tai alueesta tehtyyn hallintasopimukseen, johon perustuvaa oikeutta ei ennen tämän lain voimaantuloa ole menetetty, sekä asukkaan oikeuteen saada omakseen hallintasopimuksen kohteena oleva tila tai alue mahdollisine yhteismetsäosuuksineen sekä oikeuteen saada hallintasopimussai- kana luottoa ja muita etuuksia, noudatetaan niin ikään aikaisempia säännöksiä. Tila tai alue voidaan kuitenkin myydä asukkaalle, vaikka hallintasopimusvelvoitteita asuinrakennustyötä lukuun ottamatta ei olisikaan täytetty.

Paliskunnalle, joka ei porotilalain nojalla ole hakenut rakennuspaikka-alueita työpaikka-asunnon rakentamista varten, voidaan myöntää rakennusavustusta porotilalain mukaisin ehdoin työpaikka-asunnon rakentamista varten paliskunnan omistamalle tai hallitsemaalle maalle taikka metsähallintoviranomaisen osoittamalle rakennuspaikka-alueelle tapahtuvaan yhden työpaikka-asunnon rakentamiseen edellyttäen, että avustusta on haettu kahden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Jos rakennuspaikka-alue omistus- tai hallinto- oikeuden luovutuksen vuoksi siirtyy muuhun käyttötarkoitukseen kuin porotalouskäyttöön ennen kuin 15 vuotta on kulunut avustuksen myöntämisestä, voidaan myönnetty avustus periä osaksi tai kokonaan takaisin.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu metsähallintoviranomaisen osoittama rakennuspaikka-alue on luovutettava ilman eri korvausta.

41 §

Eräät aikaisemman lainsäädännön mukaiset toimenpiteet ja oikeussuhteet

Porotilalain nojalla ennen tämän lain voimaantuloa syntyneen valtion ja luottolaitoksen saamisen takaisinmaksuajan ja koron sekä muiden ehtojen osalta noudatetaan aikaisemman lain säännöksiä ja sopimuksen ehtoja.

Aikaisemman lain säännöksiä noudatetaan niin ikään niiden asioiden osalta, jotka muutoinkin liittyvät porotilalain täytäntöönpanoon ja joista ei tässä luvussa ole toisin säädetty. Sanottu koskee myös valtion verovapauksia ja maksuhelpotuksia sekä tilojen rajoituksia. Porotilalain mukaista tilaa, jolle on annettu yksinomaan sanotun lain 7 a §:n 2 momentissa tarkoitettu rakennuspaikka, koskevat porotilalain 26 §:ssä tarkoitettut rajoitukset lakkaavat kuitenkin tämän lain voimaan tullessa.

Tämän lain tullessa voimaan lakkaavat myös porotilalain 28 §:ssä tarkoitettut ehdot ja rajoitukset. Sinä aikana, jona valtion kauppahintasaamista on maksamatta, voidaan pääomahakkuista saatuja varoja sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, käyttää kuitenkin valtion kauppahintasaamisen maksamiseen.

42 §

Aikaisemmat panttioikeudet

Porotilalain nojalla myyty tila tai alue, joka on tämän lain voimaan tullessa panttina valtion kauppai- tai myyntihintasaamisen ja sen koron maksamisesta siihen saakka, kunnes saaminen on loppuun suoritettu, on edelleenkin sanotuin tavoin panttina mainitun saamisen maksamisesta.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 1990

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Tila tai alue on panttina porotilalain mukaisen kauppai- ja myyntihintasaamisen ja sen koron maksamisesta porotilalain säännösten mukaisesti silloinkin kun velvoite on syntynyt tämän lain voimaantulon jälkeen tai panttioikeudesta ei ole tehty ennen lain voimaantuloa ilmoitusta asianomaiselle viranomaiselle.

Porotilalain mukaisten yhteismetsäosuuksien ja muiden osuuksien hintojen samoin kuin kustannusosuuksien ja niiden korkojen maksamisesta on asianomainen tila tai alue panttina siten kuin 1 ja 2 momentissa on säädetty.

Milloin tila tai alue on 2 momentissa säädettyin tavoin panttina, tulee maatalouspiirin lähettää asianomaiselle viranomaiselle ilmoitus panttioikeutta koskevan merkinnän tekemistä varten kiinnitysrekisteriin. Kun saaminen on täysin maksettu, tulee maatalouspiirin lähettää ilmoitus asianomaiselle viranomaiselle tilan tai alueen vapautumista panttivastuusta koskevan merkinnän tekemistä varten sanottuun rekisteriin.

43 §

Eräät porotilalain nojalla tuetut tilat

Edellä 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tiloja tuetaan tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin osin maatilalain mukaisesti siinäkin tapauksessa, että tila ei suuruudeltaan vastaa maatilalain nojalla tuettavan tilan vähimmäiskokoa.

44 §

Varainkäyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan käyttää myös sellaisiin porotilalain toimeenpanoon liittyviin tarkoituksiin, joihin niitä on käytetty ennen tämän lain voimaantuloa.

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo T. Pohjala*